

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a členov senátu JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obvinenému **P. G. a spol.**, vedenej na Okresnom súde v Rimavskej Sobote pod sp. zn. 4 T 9/2007, **pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom** podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2008 v Bratislave prerokoval dovolanie obvineného P. G., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. L. C. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. augusta 2007, sp. zn. 5 To 181/2007, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného P. G. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 13. apríla 2007, č. k. 4 T 9/07-78, bol obvinený P. G. (spoločne s t. č. právoplatne odsúdeným mladistvým C. R.) uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, pretože spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a pri uvedenom čine prekonalí prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, a skutku sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- dňa 7. novembra 2006 v presne nezistenom čase v obci G. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli do novostavby obývaného rodinného domu bez popisného čísla tak, že preskočili oplotenie, prišli k domu, kde vytlačili zavreté neuzamknuté okno vedúce do pivnice, vošli dnu, odkiaľ z miestnosti domu odcudzili dva reproduktory zn. Philips v hodnote 2 000 Sk a CD nosič s plastovým obalom zn. Imation v hodnote 10 Sk, čím spôsobili poškodenému Z. G. odcudzením vecí škodu vo výške 2 010 Sk.

Za to okresný súd obvinenému P. G. podľa § 194 ods. 2, § 54 Trestného zákona uložil trest povinnej práce vo výmere šesťdesiat hodín.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. augusta 2007 v dôsledku odvolania podaného okresným prokurátorom (sám obvinený P. G. rozsudok odvolaním nenapadol) konajúci druhostupňový Krajský súd v Banskej Bystrici vyhlásil rozsudok, č. k. 5 To 181/2007-93, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v časti týkajúcej sa obžalovaného P. G. vo výroku o uloženom treste. Súčasne obvinenému na základe ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a / Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedeného vyplýva, že k právoplatnému odsúdeniu obvineného P. G. došlo na základe vyššie citovaných odsudzujúcich rozhodnutí dňom 28. augusta 2007, pričom tento odo dňa 27. októbra 2008 vykonáva uložený trest až do súčasnosti v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici .

Dňa 16. októbra 2007 (č. l. 105 spisu) podal na Okresný súd v Rimavskej Sobote obvinený P. G. dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. L. C..

V písomných dôvodoch podaného dovolania uviedol, že k jeho právoplatnému odsúdeniu vyššie uvedenými rozsudkami došlo nezákonne a požiadal dovolací Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby vyslovil, že druhostupňovým rozhodnutím vo veci bol porušený zákon v jeho neprospech, napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil, súčasne zrušil aj rozhodnutie Okresného súdu v Rimavskej Sobote, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo a napokon, aby tomuto prvostupňovému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a o nej rozhodol.

Namietal, že k jeho odsúdeniu pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom v pôvodnom konaní nemalo dôjsť, pretože ustálené protiprávne konanie vzhľadom na okolnosti prípadu vykazuje len nepatrnú spoločenskú nebezpečnosť, ergo pre svoju závažnosť nedosahuje spoločenskú nebezpečnosť súdeného prečinu. Uviedol,

že súdy oboch druhov a stupňov pochybili v otázke právnej kvalifikácie, nakoľko ich pozornosti ušla tá skutočnosť, že v posudzovanej veci v inkriminovanom čase išlo o neobývaný objekt, ktorý nebol ani riadne uzamknutý (napr. opatrený zasklenými oknami a pod.), teda išlo o objekt nespôsobilý na bývanie. Vyslovil názor, že nanajvýš sa mohol dopustiť priestupku proti majetku, pričom oba konajúce súdy mali správne vec postúpiť inému orgánu za účelom jej posúdenia v priestupkovom konaní.

Súčasne namietal porušenie práva na obhajobu v tom smere, že mu nebol zabezpečený tlmočník, hoci slovenský jazyk náležite neovláda, pričom na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu mu musel údajne tlmočiť vlastný otec.

Obvinený G. uviedol, že predmetné skutočnosti zakladajú dôvody dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006.

Okresný prokurátor v Rimavskej Sobote v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného dňa 3. decembra 2007 (č. l. 114 trestného spisu) namietal, že žiaden z dôvodov dovolania prezentovaných P. G. nie je daný. V konaní pred Okresným súdom v Rimavskej Sobote sa obvinený k spáchaniu prečinu priznal a usvedčil ho aj spoluobžalovaný (t. č. odsúdený R.), pričom obaja páchatelia zhodne vyhlásili, že sú vinní a súd toto ich vyhlásenie prijal. Na hlavnom pojednávaní bol prítomný aj tlmočník z jazyka slovenského do jazyka maďarského. Súdy oboch druhov a stupňov v pôvodnom konaní podľa právneho názoru prokurátora založili svoje rozhodnutia na dôkazoch, ktoré treba považovať za vykonané zákonným spôsobom, takže dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku neexistuje. Rovnako vyjadril nesúhlasné stanovisko s dovolateľom vo vzťahu k právnomu posúdeniu problematiky veci a prezentoval taký vlastný právny názor, že skutok oboma súdmi v pôvodnom konaní správne právne kvalifikovaný plne zodpovedá kvalifikácii ustanovenia § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Keďže podľa okresného prokurátora nie sú dané ani dôvody dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, navrhol dovolanie obvineného G. podľa § 382 písm. c / Trestného poriadku odmietnuť.

Zo spisu je zrejmé, že predseda senátu Okresného súdu v Prievidzi doručil dňa 12. novembra 2008 takto zhromaždený kompletný spisový materiál Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na konanie o dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 377 Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 381 Trestného poriadku prejednal dovolanie podané obvineným P. G. a zistil, že nie je dôvodné, resp. je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak

- g/ rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- i/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia vyššie uvedených ustanovení Trestného poriadku a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojnásťnásť. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní, je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistili súdy prvého a druhého stupňa v pôvodnom konaní. Rovnako ani nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili, a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V posudzovanej trestnej veci je z dôvodov dovolania obvineného P. G. zrejmé, že namietal spôsob, akým súdy oboch druhov a stupňov vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech. Avšak skutok v znení koncipovanom Okresným súdom v Rimavskej Sobote a prevzatom súhlasným skutkovým záverom odvolacieho Krajského súdu v Banskej Bystrici je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky záväzný, z čoho sekundárne vyplýva, že aj ustálenú právnu kvalifikáciu je potrebné hodnotiť ako zákonnú a správnu. Neobstojí názor dovolateľa, že jeho protiprávne konanie nedosahuje stupňa spoločenskej nebezpečnosti ustáleného prečinu. Zákonne zistený skutok naopak plne opodstatňuje súdmi ustálené právne posúdenie v pôvodnom konaní, s čím sa tieto napokon i náležite vysporiadali. To isté zhodne

platí aj o nesprávnom právnom názore dovolateľa v tom smere, že jeho protiprávne konanie by mohlo napĺňať len priestupok.

Pôvodné konanie v žiadnom prípade nevykazuje taký namietaný protiprávny stav, že by bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Hodnotenie skutkového stavu i samotných dôkazov je výlučnou kompetenciou súdu konajúceho v pôvodnom konaní. Ak príslušné súdy došli k iným skutkovým a právnym záverom, ako si predstavoval obvinený, to neznamená, že vykonané dôkazy boli vyhodnotené nezákonným spôsobom. Pretože skutok ustálený v rozsudku okresného súdu (bezo zmeny prevzatý krajským súdom) má absolútnu oporu vo vykonanom dokazovaní, nesporne napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty ustáleného prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom. Vniknutie obvineného na cudziu parcelu, následne do cudzej nehnuteľnosti po preskočení oplotenia a vytlačení zavretého neuzamknutého pivničného okna rozhodne napĺňa všetky pojmové znaky skutkovej podstaty správne ustáleného trestného činu.

Napadnuté rozhodnutie nevykazuje ani nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia ako to má na mysli § 371 ods. 1 písm. g / Trestného poriadku.

Obvinený mal na hlavnom pojednávaní dňa 13. apríla 2007 (č. l. 72-77 spisu) tlmočníka zo slovenského jazyka do maďarského jazyka a naopak Ing. Z. I., takže žiadne z jeho procesných práv vrátane práva na konanie pred súdom v materinskom jazyku, mu neboli odňaté.

To isté platí o odvolacom konaní, avšak s modifikáciou, že na verejných zasadnutiach dňa 7. augusta 2007 (č. l. 86 spisu) i dňa 28. augusta 2007 (č. l. 91 spisu) sa prezentovala tlmočnica Mgr. M. V., pričom v oboch prípadoch sa obvinený bez ospravedlnenia napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania verejných zasadnutí nezúčastnil. Neobstojí preto jeho tvrdenie uvádzané v dovolaní, že pred odvolacím súdom mu musel tlmočiť vlastný otec.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g /, písm. i / Tr. por. v posudzovanej veci obvineného P. G. nie sú dané, a preto dovolací súd jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci odmietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 3. decembra 2008

JUDr. Ján M i h a l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászosá